

Brugs Arrondering, men tværtimod at Forslaget aabner vide Muligheder netop i denne Henseende.

Muligheden for at oprette nye Brug paa Steder, hvor nye Veje gør det muligt ogsaa adskilt fra de bestaaende Bygders Indmark, bør ikke udelukkes.

ad 3. Til det meste af det, der i nævnte Punkt er udtalt af Husgard og Egholm, kan siges, at de synes at have opfattet Grænsebestemmelserne om Forsømmelighed og Misbrug som gældende Bestemmelser for alle Brug, hvad man dog aldeles ikke kan være berettiget til, saa meget mere som der i Forslaget er givet Landbrugsraadet Myndighed til at nedsætte Afgifterne, naar Forholdene taler derfor.

Vedrørende de for Salg af Jord i offentlig Eje indkomne Beløb sker der ved § 8 ingen anden Ændring i de bestaaende Forhold, end at Beløbene efter Forslaget indgaar i Jordfonden til Benyttelse efter de i Forslaget indeholdte forskellige Formaal, medens det tidligere er indgaaet i Statskassen.

Naar det i dette Stykke udtales, at Landbrugsraadet kan fraskøde Rettigheder til Udrægster af Køer i Haugen eller anden Rettighed og Herlighed, da kan det ikke ses rettere, end at dette maa bero paa en fejl Opfattelse af Forslagets Bestemmelser i § 13 eller at de to Herrer gør sig skyldig i en Tilsnigelse.

For saa vidt Omtalen af Landbrugsraadets foreslaaede Ret til at sælge Jord til Byggegrunde, Havelodder, Fisketørringspladser, Lagerpladser og lign. og afhænde Jord til selvstændige Landbrug, skal opfattes som en Paatale, da burde den være fremkommet paa et tidligere Tidspunkt, da det offentlige allerede har og benytter en saadan Ret i vid Udstrækning.

Er det kun Paatale af, at Beløbet indgaar i Jordfonden, maa ogsaa en saadan Udtalelse findes mindre vel beføjet, da der af samme Jordfond i vid Udstrækning kan ydes Midler til Jordbrug i offentlig Eje.

Jeg gaar ud fra, at de to Herrer ikke mener, at Beløbene for Jord, der bortselges fra Brug i offentlig Eje, skal overgaa til Besidderne til frit Brug.

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at Bestemmelserne om Tilsyn med Landbrug paa Jord i offentlig Eje i det væsentlige er optaget efter det Udkast der er indtaget i Landbokommissionsbetænkningen af 1911 til Lov om Statens Fæstegods. Disse Bestemmelser har saaledes været tilgængelige for Befolkningen et langt Aaremaal, men det erindres ikke at der har været fremsat nogen Paatale af disse Bestemmelser i alle de forløbne Aar.

Adgangen til Omtaksation af Ejendomme maa anses som aldeles paakrævet, baade af Hensyn til Besidderne og af Hensyn til det offentlige og baade af Hensyn til Brugets Værdiforringelse ved Bortsalg fra Bruget og af Hensyn til Værdiforøgelsen ved Samfundsudviklingen.

Naar der i Erklæringen tales om Tvangsforanstaltninger i Forbindelse med Forsikringspligt, maa saadanne helt afvises, idet den maa betegnes som en særlig Fordel for de omhandlede Brugere.

Vedrørende Bestemmelsen om Grundforbedringers Udførelse maa en saadan anses som berettiget for alle de nye Brug, der udstykkes af Opdyrkningsjorden. Og for de gamle Brugs Vedkommende kan Bestemmelsen fyldestgøres ved Afhændelse af Opdyrkningsjord om Brugeren ikke selv ønsker at opdyrke mere Jord til Brug.

M. Winther Lützen.